

I

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ

1 Περὶ πολλοῦ ἀν ποιησαίμην, ω̄ ἄνδρες, τὸ τοιούτους
νῦμας ἔμοι δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι,
οἵοίπερ ἀν νῦν αὐτοῖς εἴητε τοιαύτα πεπονθότες· εὖ
γάρ οἶδ’ ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν ἀλλων ἔχοιτε
ἥνπερ περὶ νῦν αὐτῶν, οὐκ ἀν εἴη δστις οὐκ ἐπὶ τοῖς
γεγενημένοις ἀγανακτοίη, ἀλλὰ πάντες ἀν περὶ τῶν τὰ
τοιαύτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας μικρὰς ἥγοισθε.

2 Καὶ ταῦτα οὐκ | ἀν εἴη μόνον πιαρὸς νῦν οὕτως
ἐγνωσμένα, ἀλλ’ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι· περὶ τούτου γάρ μόνου
τοῦ ἀδικήματος καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἡ αὐτὴ
τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυνα-
μένους ἀποδέδοται, δῆστε τὸν χείριστον τῶν αὐτῶν
τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ· οὕτως, ω̄ ἄνδρες, ταύτην τὴν
ὕβριν ἀπαντες ἀνθρωποι δεινοτάτην ἥγοινται. 3 Περὶ
μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας ἀπαντας νῦμας νομίζω
τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐδένα οὕτως ὀλιγώρως
διακεῖσθαι, δστις οἰεται δεῖν συγγνώμης τυγχάνειν ἢ
μικρὰς ζημίας ἀξίους ἥγεῖται τοὺς τῶν τοιούτων ἔργων
αἰτίους. 4 Ἡγοῦμαι δέ, ω̄ ἄνδρες, τοῦτό με δεῖν ἐπι-
δεῖξαι, ώς ἔμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναικα τὴν ἔμήν